

Sygn. akt I C 145/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę 14.604,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) w W. na rzecz powoda S. S. kwotę 13.984,00 zł (trzynaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote 00/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 13.554,00 zł od dnia 7 lutego 2013 r. oraz od kwoty 330,00 zł od dnia 6 lutego 2014 r. i tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.112,61 zł (tysiąc sto dwanaście złotych 61/100);

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. nakazuje stronie pozwanej (...)w W. by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych, za których tymczasowo uiścił wynagrodzenie Skarb Państwa kwotę 1.164,37 zł (tysiąc sto sześćdziesiąt cztery złote 37/100).

Sygn. akt I C 145/13

UZASADNIENIE

Powód S. S.wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) w W. kwoty 13 554 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za doznana krzywdę.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 1 września 2012 roku r. w miejscowości N. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym poszkodowany został powód, kierujący samochodem R..

Powód wskazał, że w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego i skręcenia stawów śródrečno paliczkowych ręki lewej , co skutkowało założeniem gipsu.

W związku ze zgłoszoną szkodą strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność, przyznała 2 000 zł, a następnie 1000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 170 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 144, 77 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych.

Po wydaniu opinii przez powołanych biegłych powód rozszerzył powództwo o kwote 1050 zł tytułem odszkodowania , a następnie ograniczył je do kwoty 330 zł..

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu stwierdziła, że roszczenie powoda jest nieuzasadnione co do zasady i wysokości, bowiem przyznała już świadczenia należne poszkodowanemu, a zarówno dalsze zadośćuczynienie w kwocie 12 000 zł jak i odszkodowanie, na które składają się koszty dojazdu 933, 39 zł i koszty leczenia 950 zł, są nieuzasadnione i nieadekwatne do doznanej krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2012 roku powód S. S. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Powód był kierowcą samochodu R., na który najechał sprawca wypadku, obywatel Czech, za którego odpowiedzialność przejęło pozwane (...).

Powód doznał obrażeń kręgosłupa szyjnego, barku i palców. Do dziś powód odczuwa bóle kręgosłupa, głowy i palców, ma bliznę po wybuchu poduszki powietrznej, z której gaz poparzył powodowi prawa rękę. [powód odbył leczenie i rehabilitację, ale do chwili obecnej nie powrócił do stanu zdrowia przed wypadkiem, co utrudnia powodowi pracę na 12 ha gospodarstwie i obsługę agroturystyki, która się zajmuje

Dowód:

Przesłuchanie powoda K79, Dokumentacja medyczna K- 24- 34, 10- 11,13, 89,90,

akta szkody, notatka o zdarzeniu drogowym k- 38, pisma (...) k- 39, zgłoszenie szkody k- 41-46

Powód poniósł koszty dojazdów w kwocie 434, 61 zł i 104, 47 zł oraz konsultacji medycznych, psychologicznych i rehabilitacji.

Dowód:

- rachunek K- 13 na 80 zł, -rachunek K- 14 – na 400 zł, rachunek K- 15 – na 80 zł

- koszty wykaz K- 18, 19, rachunki i faktury na 330 zł K- 204-205

Biegły ortopeda S. G., powołany w sprawie, rozpoznał u powoda stan po urazie kręgosłupa szyjnego, dyskopatię bez związku z przebyłym urazem, stan po urazie skrętnym stawów śródrečno paliczkowych palców III i IV z niewielkim ograniczeniem ruchomości i bliznę po oparzeniu ręki prawej oraz stwierdził, że w związku z wypadkiem powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K- 100- 104

przesłuchanie powoda K- 79

akta szkody

Powołana w sprawie biegła neurolog E. T. stwierdziła dodatkowo u powoda 3 % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego urazem kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym.

Dowód:

Opinia biegłej neurolog K- 130-135

W wyniku badania psychologicznego powoda S. S. biegły psycholog M. G. stwierdził, że wypadek, jakiemu uległ powód miał nieznaczny i przejściowy wpływ na zdrowie psychiczne powoda. W toku badania powód zaznaczył, że po wypadku około miesiąca nie wsiadał do samochodu, potem jeździł z wielkim stresem, kupił duże bezpieczne auto terenowe

z napędem na cztery koła, ale najbardziej podkreślał żal do firmy ubezpieczeniowej, która traktowała powoda jak śmiecia.

Dowód:

- opinia psychologiczna K- 160- 164

Od chwili wypadku powód, obecnie 63 letni, ma problemy z dźwiganiem, szybciej się męczy, stosuje leki i maści przeciwbólowe, do dziś odczuwa bóle ramienia, spodziewa się operacji kręgosłupa.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 218, opinia psychologiczna K- 160-164

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii powołanych biegłych, dokumentacji medycznej, akt szkody oraz przesłuchania powoda.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sprawą sporną była wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Zgromadzony materiał dowodowy opisany w ustaleniach stanu faktycznego wskazuje, że strona pozwana wypłaciła powodowi w toku likwidacji szkody 3 000 zł., wywodząc, że jest to kwota odpowiednia.

W zakresie wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę obowiązujące w tym zakresie orzecznictwo Sadu Najwyższego., w tym wyrok z dnia 3 lutego 2000 r. wydany w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), w którym SN wypowiedział się o charakterze, jaki spełniać ma zadośćuczynienie, wskazując: „Zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia

ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu przyznane dodatkowe zadośćuczynienie w wysokości 12 000 zł jest adekwatne do stopnia cierpień powoda zarówno fizycznych jak i psychicznych, jakich w wyniku wypadku doznał oraz ograniczeń będących skutkiem wypadku- powód odczuwa dolegliwości bólowe i możliwe, że czeka go operacja kręgosłupa, a z pewnością będzie się jeszcze poddawała rehabilitacji, na której opłacenie potrzebne są środki finansowe.

Łączna kwota zadośćuczynienia w wysokości 15 000 zł stanowi zatem , zdaniem Sądu kompensatę zarówno dolegliwości jak i doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda, przy uwzględnieniu utrudnień w prowadzonym dużym gospodarstwie rolnym i agroturystyce.

Jak wskazał w orzeczeniu z dnia 10 lipca 2013 r. / I ACa 391/13/ Sąd Apelacyjny w Katowicach opisując okoliczności wpływające na wysokość zadośćuczynienia: „Ustalając wysokość zadośćuczynienia należy mieć na uwadze wiek poszkodowanego, rodzaj i rozmiar doznanych obrażeń, stopień i rodzaj cierpień fizycznych i psychicznych, intensywność (natężenie, nasilenie) i czas trwania tych cierpień, ewentualnie stopień kalectwa, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), skutki uszczerbku w zdrowiu na przyszłość (np. niemożność wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportów, pracy artystycznej, rozwijania swoich zainteresowań i pasji, zawarcia związku małżeńskiego, posiadania dzieci, utrata kontaktów towarzyskich, utrata możliwości chodzenia do teatru, kina, wyjazdu na wycieczki), rodzaj dotychczas wykonywanej pracy przez poszkodowanego, który powoduje niemożność dalszego jej kontynuowania, poczucie nieprzydatności społecznej i bezradność życiowa powstałe na skutek zdarzenia wywołującego obrażenia ciała, konieczność korzystania ze wsparcia innych, w tym najbliższych, przy prostych czynnościach życia, konieczność przedstawiania przez sumę zadośćuczynienia odczuwalnej wartości ekonomicznej, przynoszącej poszkodowanemu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne - nie będącej jednakże wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, co wynika z kompensacyjnego charakteru zadośćuczynienia, ewentualne wynikające z uszkodzenia ciała ograniczenie wydolności pracy i utrudnienia w jej wykonywaniu, a niestanowiące podstawy do przyznania renty inwalidzkiej czy uzupełniającej, indywidualne właściwości i subiektywne odczucia osoby pokrzywdzonej, jeśli będą istotne na tle konkretnej sprawy, trwałość kalectwa, powodującego cierpienia fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego.”/ LEX nr 1349914/

Wystąpienie niektórych z wymienionych okoliczności , w szczególności kompensacyjny charakter zadośćuczynienia, zostało wzięte pod uwagę przy ustaleniu, że strona pozwana powinna dopłacić powodowi do przyznanej kwoty 3000 zł dalsze 12 000 zł, jako kompensatę doznanych cierpień, uszczerbku na zdrowiu, ograniczeń fizycznych będących następstwem wypadku, dolegliwości bólowych, utrudnień w życiu i pracy, długotrwałego oczekiwania na zadośćuczynienie i odszkodowanie, które powód odczuł i nazwał, słuchany przez psychologa, jako traktowanie go przez stronę pozwaną „ jak śmiecia”.

Sąd uwzględnił nadto szczegółowo określone i udokumentowane koszty leczenia i dojazdu składające się łącznie na kwotę zasądzonego odszkodowania 1984 zł / dojazdy 933, 39, koszty leczenia 620 + 330 /.

Zasądzając odsetki i określając wysokość należnych kwot Sąd uwzględnił stanowisko orzecznictwa w tym zakresie , w tym Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 października 2013 r. I ACa 422/13, wskazujący;” Zadośćuczynienie w rozmiarze, w jakim należy się ono wierzycielowi w dniu, w którym dłużnik ma je zapłacić (art. 455 k.c.), powinno być oprocentowane z tytułu opóźnienia (art. 481 § 1 k.c.) od tego dnia, a nie dopiero od daty zasądzenia odszkodowania. LEX nr 1383435”.oraz wyrok I ACa 608/13 2013-10-11 S.A. w K.:” 1. Zakres krzywdy poszkodowanego pozostawiony jest do oceny tzw. prawu sędziowskiemu. Oznacza to, że określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę stanowi istotne uprawnienie sądu rozstrzygającego sprawę w pierwszej instancji. Pomimo braku w ustawie szczegółowych kryteriów w oparciu o które należy dokonywać oceny wysokości zadośćuczynienia - poza stwierdzeniem, że suma ta ma być "odpowiednia" - judykatura wykształciła powszechnie akceptowane zasady

orzekania w tym zakresie. Jednym z podstawowych kryteriów jest odniesienie okoliczności wpływających na wysokość zadośćuczynienia do każdego indywidualnego przypadku i konkretnej osoby poszkodowanej.

2. Odsetki na podstawie art. 481 k.c. przysługują, jeżeli zobowiązany nie płaci należnego zadośćuczynienia w terminie wynikającym z przepisu szczególnego lub art. 455 k.c. Nie sprzeciwia się temu okoliczność, że zasądzenie zadośćuczynienia jest fakultatywne, a jego wysokość zależy od oceny sądu oraz, że do zadośćuczynienia stosuje się art. 363 § 2 k.c. Dlatego jeżeli powód żąda zapłaty określonej kwoty tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od danego dnia poprzedzającego wyrokowanie, odsetki należą się zgodnie z żądaniem, o ile zostanie wykazane, że dochodzona kwota rzeczywiście należała się powodowi tytułem LEX nr 1381385 zadośćuczynienia od wskazanego przez niego dnia.”

Powód rozszerzając powództwo mylnie wskazał kwotę 1050 zł zamiast wynikającej z faktur i rachunków 330 zł, na rozprawie 25 marca 2014 roku ograniczył roszczenie, ale strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i w tym zakresie zostało ono oddalone.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 k.p.c.